

Rensa scenen

Gary Wilkerson December 26, 2016

*/

När vi börjar 2017, tror jag det skulle ge stor glädje till Guds hjärta om vi skulle falla ned på knä och fråga Honom vad Han skulle önska att vi gör annorlunda i vår kyrka och i våra egna liv.

Som många kyrkor över hela Amerika, är vår kyrka i Colorado Springs välsignad med duktig personal och fantastisk lokal. Jag tackar Gud för alla gåvor och medel vi har för att skapa en bra miljö för vårt folk. Men nyligen har jag blivit rörd av något jag ser hända i många församlingar över hela landet. Jag har undrat om de element som många av oss använder — underhållande musik, social samhörighet, upplyftande predikningar — kanske har börjat att överskugga de centrala sakerna. Mitt i alla dessa pulserande element, är Kristi kors fortfarande vårt fokus? Är det möjligt att Jesu död och uppståndelse är vilse mitt i alla positiva vibrationer vi alla kämpar för att skapa? Jag har tillbringat mycket tid i bön och frågat Gud om vi fullt lever i den profetiska roll som han har kallat oss till som sin kropp här på jorden.

Jag vill föra fram samma utmaning till hela kyrkan idag. En hel del pastorer utformar deras gudstjänster till att lyfta alla som kommer in genom dörrarna. De tillbringar hela veckan till att samordna musiken, predikan och fika utrymmena för att se till att besökarna och församlingen mår fint. Sanningen är, att vi har blivit proffs på att skapa bekväma, upplyftande, och även lustfyllda miljöer. Men tillber vi Gud i ande och sanning? Och förvandlar detta oss till Hans levande avbild? Är världens syn på Kristi kropp glädje och tillförsikt — eller förvandlade liv genom makt som inte kommer ifrån oss själva?

Att ställa dessa frågor kan få mig att låta som inget annat än gamaldags, gnällig över hur saker har förändrats. Men Bibeln har mycket att säga om detta ämne — och Gud tar vår tillbedjan på högsta allvar.

Skriften är fylld med varningar om att föra fram en tom tillbedjan till Gud. Herren varnade hans profeter och präster, "du har läkt ditt folks sår, men bara ytligt." Med andra ord: "du fick dem att må bra för tillfället. De glömde sin kamp. "Men du har planterat ett falskt hopp i dem."

Om kyrkan idag endast handlar om positivt tänkande och att få människor att må bättre, erbjuder vi ingenting som Tony Robbins eller Oprah Winfrey inte kan ge. Kyrkan handlar inte om vad du eller jag kan göra; Det handlar om vad Kristus har gjort. De underbara relationer som vi bygger är inte för att vi skall vara en bra social samlingspunkt. De predikningar och musiken som vi erbjuder är inte för underhållning. Kyrkan är Guds hus, och när vi samlas i Hans namn markerar Han det med Sin närvaro. Denna närvaro tvingar alltid oss att häpna. Enligt Paulus, Guds närvaro bör vara så central för vår tillbedjan, så påtaglig, att om en hedning promenerar in så kommer han att falla på knä, och gråta ut att, "Herren är verkligen på denna plats!"

Uppenbarelseboken ger oss kraftfulla bilder av änglar som tillber i Guds närvaro. De täcker sina ansikten när de faller inför honom och gråter ut, "helig, helig, helig är Herren Gud allsmäktig, som var och är och som skall komma!" Dessa kraftfulla varelser rensar scenen i himlen för Den som är hög, upplyft och riktigt upphöjd som namnet över alla andra namn.

Guds närvaro är tänkt att tillföra ljus till våra ögon. Det visar oss skillnaden mellan agnarna och vetet i våra liv. Det

är därför Guds ord kallas för renande eld: det renar. Det kallas också för ett svärd, ett instrument som genomborrar och skär. Dessa verktyg används för att separera saker, att dela det rena från det orena.

Definitionsmässigt, så är inte detta trevliga saker — de är obekväma. Och det är naturligt att vi är emot dem. Vi ropar efter komfort och glädje i våra liv, våra jobb, våra strävanden, vårt hem. Som Bibeln säger, våra hjärtan är benägna att gråta, "Profetera inte för oss det som är sant. Tala smickrande ord till oss, profetera bedrägliga ting" (*Jesaja 30:10, SFB*). Och den materiella världen är alltid redo att möta våra behov. Nu tävlar kyrkor att förse oss med liknande typer av nöje på söndagar. Men Bibeln varnar för faran av att söka endast de budskap som behagar oss i stället för de som utmanar. Israeliterna älskade att kunna behålla sina avgudar och inte ge upp dem. Följden blev att de förlorade sin urskilningsförmåga.

Guds första bud är, "Du skall inga andra gudar hava jämte mig." Detta innebär inte bara att vi ska prioritera Gud innan andra saker. Ordet "jämte" i denna vers betyder faktiskt "i min närvaro." Gud säger, "ta inte med några avgudar in i min närvaro — dina idoler av nöje, din ambition, dina mänskliga förmågor. Jag kommer inte följa något av det.." Gud kallar oss att rensa scenen, att Kristus skall vara i centrum igen.

Det första stället som Gud vill rensa scenen på är vår tillbedjan.

Vår strategi att tillbe idag är som på TV "The Voice." Seriens panel av domare står med ryggen emot så att de inte kan se personen. Deras standard fråga för vad de hör är, "Gillar jag det?"

Det är också den enda standard som många kristna använder för kyrkans lovsång: "Gillar jag det?" De frågar inte, "är Gud på denna plats?" Under en lång tid fördes en debatt över vad som hedrade Gud mest, psalmer eller samtida musik; svaret är naturligtvis varken eller. Vi har endast en standard för vår tillbedjan: "Men det kommer en tid, och den är redan här, när sanna tillbedjare ska tillbe Fadern i ande och sanning. Sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning" (*Joh 4:23-24, SFB*). Men liksom domarna på "The Voice" vill vi bli underhållna i stället för att böja våra knän i förundran. Och kyrkorna serverar oss en briljant scen belysning, rökmaskiner och perfekt koreograferade lovsångs team.

Vänligen tro inte att jag bara siktar på lovsångsledare. Jag siktar på en kyrklig kultur vi alla varit med och skapat. Vi kräver underhållning, och vi vill att våra lovsångsledare skall vara som popstjärnor. Om du tror att jag överdriver, lovsångs musik har nu sin egen bästsäljlista på iTunes och Billboard. En kompositör eller "Artist" av lovsånger kan svepa en skärm för att ta reda på hur han eller hon rankas i popularitet. Men Guds närvaro har ingenting att göra med någons popularitet. Han är närvarande med dem som söker honom på sina knän, inte på scenen.

I många kyrkor dras människor bort från sann tillbedjan av en ande som inte är Guds. Vårt fokus har långsamt och subtilt flyttats från Kristus och hans kors till saker av kött. För ett par decennier sedan började lovsånger en förskjutning från Kristus-centrerad teologi till "JAG"-centrerad dyrkan — "Jag lyfter mina händer, jag sjunger mitt lov, jag förhärligar ditt namn." Nu går lovsånger ännu längre, med texter som, "Jag älskar att vara nära dig." Fokus inte bara på oss utan på vad vi gillar.

Jag vill att du ska begrunda på en vers från en psalm av Charles Wesley. Observera den förundran-fyllda teologin han fyller in i det: "och kan det vara att jag skulle få / en andel i Frälsarens blod? / Dog han för mig, som orsakade hans smärta / för mig, som förföljde honom till döds? / Fantastiska kärlek! Hur kan det vara, att du, min Gud, skulle dö för mig?" Detta är lovsång värdig vår fantastiska Gud: "Herre, du är större, du är finare, du är större, du är härligare än något som människan känner till. "Vi böjer oss ned i vördnad inför dig!"

Jag är inte bara en gammal kille som längtar efter gammaldags lovsång. Jag har hört vackra djupa låtar från unga författare som får mig ned på mina knän. Jag kan lovsjunga i alla miljöer, med alla typer av musik, men bara med en anledning: Jag vet jag är i Guds heliga närvaro. Jag har lovsjungit i ödmjuka kyrkor i Centralasien där låtar har skramlande ljud av silverföremål som slår i golvet — men om Gud finns där, så svarar alltid min själ, "helig, helig, helig, Herre — Du är verkligen på denna plats."

Gud sa till profeten Amos, " Jag hatar era fester, jag föraktar dem, jag tål inte era högtider... Tag bort ifrån mig dina sångers buller! Ditt strängospel vill jag inte höra. Låt rätten flöda fram som vatten och rättfärdigheten som en ständigt rinnande ström" (*Amos 5:21, 23-24, SFB*). Gud säger till varje generation, "det är inte låten eller ljudet som jag söker från dig. Det är den rättfärdighet som flödar från din lovsång och de gärningar som det får dig att göra i mitt namn."

Inte längre kan vi mäta en sångs kraft av huruvida det underhåller oss eller någon annan mänsklig standard. Vi mäter det av huruvida det kallar fram vad den Helige Anden vill för sin kropp i det ögonblicket. Våra gudstjänster skall vara en ständigt flödande ström av hans rättfärdiga närvaro. Således, vi vågar inte längre tillåta på scenen dem som "Ni skrålar era visor till harpans ljud... som... och smörjer er med salvor av finaste olja" (*Amos 6:5, 6*). Detta talar om ledare som vi bofodrat baserat på deras talang, skicklighet och klokhet. Gud kallar oss för att rensa scenen från allt annat än detta: "Herren är verkligen på denna plats!"

Gud kallar också pastorer och lekmän för att rensa scenen.

Jag talar till mig själv när jag säger till alla pastorer: placerar vi mer förtroende i strategier, strukturer och program än på Gud till att leda oss? Om vi gör det, måste vi rensa scenen från dessa saker. Våra församlingar behöver inte konsulter till att leda dem — de behöver män och kvinnor som känner Gud. Det är dags att rensa scenen från alla tänkesätt som berusar styrelserummet men ignorerar bönerummet.

Om du är en lekman kristen, kanske du säger, "Amen! Jag vill ha en pastor, inte en VD." Men blir du deprimerad vid tanken på att delta i en kyrka som kan vara mindre dynamisk, mindre attraktivt för dina icke-kristna vänner, och med färre program för dina barn? Vad händer om din församling krymper långsamt tills bara hälften är kvar? Vad händer om det är priset för att låta din pastor vara en man av bön i stället för en administratör; för att följa Guds heliga riktning i stället för kyrkan-tillväxt inriktning; för välkomnande av predikningar om Guds sorg istället för bara motivations tal?

Vi alla vill ha komfort från kyrkan. Men även vår mästare Jesus fick inte all den komfort som han önskade. På natten före sin död bad han för Gud att låta bågaren av smärta passera honom. Men när Guds vilja blev tydlig, drack Jesus koppen i lydnad — och det är hela skillnaden.

Kyrkor kan ha alla förutsättningar att bli en perfekt dynamisk kropp. Vi kan se till att varje predikan är stramt dirigerade, varje låt perfekt avstämd, varje espressomaskin fyller människors kaffekoppar — men det är allt värdelöst om Guds närvaro inte går att finna. Det är därför Peter sade till den första kyrkan, i praktiken, "Vi måste lämna allt detta administrativa arbete till diakonerna. Om vi skall vara sanna Guds tjänare, måste vi spendera varje ögonblick vi kan sökande hans ansikte."

Det är dags att rensa scenen från enkäter som frågar människor vad de vill ha från kyrkan, i stället för att fråga vad Gud vill. Om undersökningar dikterar vår inriktning, kan vi också ta ner vår skylt där det står "kyrkan" eftersom vi inte kommer att vara en. Vi kommer att vara en professionell organisation som alla andra — en som söker framgång och bygger på marknadens krav. Det är inte evangeliet.

Detta är evangelii tjänst, enligt Paulus: "Jag uppmanar dig allvarligt inför Gud och Kristus Jesus som ska döma levande och döda, inför hans uppenbarelse och hans rike: predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, varna och förmana med allt tålmod och all undervisning. Det ska komma en tid då människor inte längre står ut med den sunda läran utan samlar åt sig mängder av lärare efter sina egna begär, så som det kliar i deras öron att få höra. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter. Men var du sund och förnuftig på alla sätt. Bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst" (*2 tim 4:1-5, SFB*). Paulus är tydlig med Timoteus: "jag uppmanar dig som en Guds tjänare: tillrättavisa, tillrättavisa, förmana. Så fullgör du din tjänst!"

Jag frågar er ärligt: är hela tjänsten av Kristi kyrka i uppfyllelse? Eller har vi nöjt oss med en kyrka av komfort och njutning? Jag kan lova er, om pastorer tillåts att vara pastorer... om lovsångsledare tillåts att spendera så mycket tid i bön som de gör på repetition och testa ljudet... om människor kommer för att söka bibliska sanningar i stället för bara köttlig komfort... då kommer vår glädje tillbaka. Vårt syfte kommer tillbaka. Vårt uppdrag kommer att vara tydligt. Vi ska med Jeremia, "Dina ord kom och jag åt dem, ja, ditt ord blev mitt hjärtas fröjd och glädje, ty jag är uppkallad efter ditt namn, Herre, härskarornas Gud" (*Jeremia 15:16*). Sedan, när en främling kommer in genom vår dörr, kommer han att falla på sitt ansikte i helig vördnad. Han inser att han har hittat svaret han har hungrat för hela sitt liv. Och han kommer att gråta, "Herren är verkligen på denna plats!" Amen — låt det vara så, Herre Jesus.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/15955/>

